

Abstrakt

Homonymá predstavujú značný problém pre lingvistov ale aj pre lexikografov, ktorí sa snažia o adekvátne zachytenie stavu lexikálnych vzťahov v jazyku. Táto práca v prvej časti mapuje príčiny nejasností v chápaní homonymie a kladie si za cieľ systematizovať používanie tohto konceptu prostredníctvom rozboru dvoch pólov, ktoré charakterizujú každý homonymický vzťah: pólu rovnakosti na jednej strane a rozdielnosti na strane druhej. Teoretickú časť uzatvára krátka polemika s konvenciou zaradzovať homonymiu pod širší pojem dvojznačnosti.

Dvojznačnosť slúži ako východisko pre praktickú časť, ktorá pozostáva z detailnej trojstupňovej analýzy homonym *bank* a *palm*. Keďže takmer každá rozprava o homonymii konverguje k úlohe kontextu ako prostriedku jednoznačného určenia významu daného homonyma, kontext sa stáva spoločným menovateľom všetkých troch stupňov analýzy, aj keď na rôznych úrovniach abstrakcie. Prvý stupeň skúma štruktúru substantívnej frázy, ktorú dané homonymá spoluvytvárajú. Druhý stupeň rozširuje kontext na úroveň vety snažiac sa tak zistiť, či existuje systémová odchýlka vo výskyte skúmaných homonym v rámci jednotlivých vetných členov. Napokon, tretí stupeň analyzuje typ, prostriedky a lexikálnu realizáciu modifikácie (resp. prívlastkov) daných homonym.

Bakalárska práca čerpá výskumný materiál z Britského národného korpusu. Analýza dvesto náhodne vybraných výskytov každého homonyma následne viedla k vyvodu zovšeobecňujúcich záverov.